

ใบงาน เรื่อง การสะกดคำในภาษาไทย

คำสั่ง: ให้นักเรียนเขียนอธิบายคำตอบให้ถูกต้องและชัดเจน

ข้อ 1-2: การสะกดคำผิด

1. สาเหตุของการสะกดคำผิด โดยอธิบายสาเหตุที่ทำให้ผู้คนสะกดคำผิด โดยอ้างอิงจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความสับสนระหว่างคำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน

.....

.....

2. การสะกดคำผิดเป็นธรรมชาติทางภาษาหรือไม่ อย่างไร โดยอธิบายว่า การสะกดคำผิดเป็นลักษณะทางภาษาหรือไม่ พร้อมยกตัวอย่างการสะกดคำผิดจากสังคมภาษาพูดและการเขียน

.....

.....

.....

3. อธิบายความแตกต่างระหว่างคำที่มีการประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ พร้อมยกตัวอย่างคำที่มีการประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์อย่างน้อย 3 คำจากแต่ละประเภท

.....

.....

.....

4. อธิบายการใช้คำอุปมาในงานวรรณกรรมไทย ทั้งในเชิงการสร้างอารมณ์และการเน้นจังหวะทางเสียง พร้อมยกตัวอย่าง บทประพันธ์จากวรรณกรรมไทย ที่ใช้คำอุปมา

.....

.....

.....

5. คำใดต่อไปนี้ไม่ใช่คำอัฟฟาส?

- ☐ ละลิบ
- ☐ วะวับ
- ☐ ยะเย้ม
- ☐ มั่นคง

6. ในคำอัฟฟาส "วะวับ" ซึ่งใช้ในบทกวีไทย คำนี้หมายถึงอะไรในบริบทของการแสดงอารมณ์และภาพลักษณ์?

- ☐ กระฉับกระเฉง
- ☐ เบาและไพเราะ
- ☐ สวยงามและพรั่งพรู
- ☐ ดุดันและรุนแรง

7. ให้นักเรียนอ่านคำที่ประวิสรรชนีย์ สังเกตคำที่เขียนผิดและขีดเส้นใต้คำที่เขียนผิด และแก้ไขให้ถูกต้อง ดังต่อไปนี้

๑. กะปริบกะปรอย	กะหรีป๊ีบ	กระหัดรัด	กะทันหัน	
๒. ขนมหะกลอจี	หมวกะโล่	กะหรีต	น้ำกะทิ	
๓. กะละมัง	ปลากระพง	กะละแม	กะลาสี	
๔. ขะมอมชะแมม	ชะมุกชะมอม	ชะเย้อแย่ง	ขมกัเขมัน	
๕. คัยนคัยยอ	หน้าคะม่า	คะนอง	คะนึ่ง	
๖. จะเข้ (เครื่องดนตรี)	ปลาจละเม็ด	จะแจ้ง	จะปิ้ง	
๗. ฉะฉาน	ฉะนั้น	ฉะนี้	ฉะมวก	
๘. ชะมัดชะม้อย	ชะติชะร้าย	ชะลอ	ชะุ่ม	
๙. ตัวขมด	ตันชะเอม	ชะลอม	ชะลย	
๑๐. ถาดตระเวน	สูงตระหง่าน	ตระกุล	ตระหนี	
๑๑. ตะกุกตะกัก	ตัวตะเข็บ	ตะไคร่น้ำ	ตันตะขบ	
๑๒. ตะครันตะคลอ	ตะบิดตะบอย	ตะโขง	ตะโบ	
๑๓. ตะลึงพิ้งเพริด	หนูตะเภา	ตะลุมบอน	ตะแลงแกง	
๑๔. ทะนุกถนอม	ทะแยงมุม	ทะมัดทะแมง	ทโมน	
๑๕. มะม่วงทวาย	ทะลายหมาก	ทะเล้น	ทะเล่อทะล่า	

8. ยกตัวอย่างคำประวิสรรชนีย์ที่มาจากคำที่มาจากภาษาสันสกฤต ที่พยางค์หน้าออกเสียง
กระ ตระ ประ จะต้องประวิสรรชนีย์ แม้ว่าพยางค์ที่ตามมาจะออกเสียงอย่างอักษรนำ

8.1

8.2

8.3

8.4

8.5

9. ยกตัวอย่างคำประวิสรรชนีย์คำที่มาจากภาษาสันสกฤต คำพยางค์ท้ายของคำที่ออกเสียง อะ

9.1

9.2

9.3

9.4

9.5

10. โดยปกติคำไทยแท้มักจะเป็นคำประวิสรรชนีย์ โดยออกเสียง อะ ทั้งพยางค์ที่ลงน้ำหนักและไม่
ลงน้ำหนัก แต่ทั้งนี้ยังพบคำไทยที่ยกเว้นไม่ประวิสรรชนีย์อยู่บ้าง ได้แก่

10.1

10.2

10.3

10.4

11. ยกตัวอย่างคำไม่ประวิสรรชนีย์คำที่มาจากภาษาเขมรที่มีพยัญชนะต้นสองตัวซ้อนกัน จะต้อง
อ่านคำหน้าเป็น อะ ไม่ต้องประวิสรรชนีย์

11.1

11.2

11.3

11.4

11.5

12. โดยปกติแล้วคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ มักจะถือตามความนิยมในการเขียน จะประหรือไม่ประ
วิสรรชนียก็ได้ ได้แก่

12.1

12.2

12.3

12.4

12.5

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....